

bede ham redegøre for, på hvilken måde kommunerne udmønter det frie valg. Jeg kan allerede se, at embedsfolkene glæder sig til at svare på spørgsmålet. For det vil jo give et indblik i, om det her postulat om, at kommunerne ikke følger lovgivningen, er rigtigt eller forkert. Derfor synes jeg, det er et meget vigtigt spørgsmål at få besvaret.

Det andet er, at der jo ikke er frit valg om oplysning om frit valg. Man skal oplyse om frit valg. Og derfor forstår jeg ikke helt, hvad det er for en polemik, Venstres ordfører vil ind i om SR-regeringens lovforslag og SR-regeringens pålæg til kommunerne.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Det er vel mere rimeligt, at man siger til kommunerne: Nu oplyser I, og så tager I selv debatten med jeres borgere om, hvor meget frit valg vi skal have. Hvis vi nu skulle tage den fremgangsmåde, som SR-regeringen brugte dengang, så lavede man bare et dekret, og så havde kommunen værsøgt at følge trop, uanset om kommunalbestyrelsen var enig eller ej.

Det er sådan, at man med det her lovforslag nr. L 16 lægger op til, at kommunen oplyser borgerne om, hvilke muligheder de har. Samtidig oplyser man direkte om, hvilke ting man ikke tilbyder sine borgere, men som de lovmæssigt har krav på. Og så lægger man op til kommunalbestyrelsen, at den selv må tage den strid med sine vælgere om, at man altså ikke vil følge lovgivningen og give sine egne borgere det frie valg, som de rent faktisk har krav på ifølge lovgivningen. Er det ikke en mere fri måde at give det kommunale selvstyre en værdi på, frem for at vi bare giver dem et dekret?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det vil sige, at hr. Thor Gunnar Kofoed forestiller sig, at alle landets kommuner nu udsender små pjecer, hvori der står: Her følger vi ikke loven – kolon – og så kommer der de områder, hvor kommunen ikke følger loven.

Mit bud vil være, at hvis kommunen har truffet den beslutning med et flertal i den demokratisk valgte kommunalbestyrelse, så vil man nok, uanset dette lovforslags vedtagelse eller ej, ikke informere om det på den måde.

Det, som er forskellen, tror jeg, på den her regering og den forrige, er, at hvis vi gerne ville have, at noget skulle blive til virkelighed i kom-

munerne, så sagde vi, hvordan vi gerne ville have, at det skulle blive til virkelighed. Så var det ikke noget med, at det kunne man ligesom lidt vælge, om man nu ville eller ikke ville, dit og dat, og hvad ved jeg.

Vi forsøgte at melde ud, hvad det var, vi gerne ville. Og vi havde sådan set ikke nogen bekymring med hensyn til borgernes evne til at være borgere og til at diskutere med deres egne politikere, på hvilken måde landets lov skulle udmøntes. Vi tror ikke, at borgerne har brug for regeringens direktiv om, på hvilken måde informationen skal komme, eller på hvilket tidspunkt informationen skal komme, eller hvornår kommunalbestyrelsen skal have dette eller hint punkt på sin dagsorden.

Jeg tror faktisk, at Det Radikale Venstre har en noget mere konkret opfattelse af, hvordan det lokale demokrati fungerer, end Venstre, som tror, at det er nødvendigt med informationspamfletter, før borgerne overhovedet gider diskutere med deres egne politikere, hvordan den lokale virkelighed ser ud.

Kl. 19.30

Pia Boisen (EL):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg redegøre for Enhedslistens holdning til lovforslaget, som det er fremsat. Men inden da vil jeg sige – efter at have fulgt debatten hele eftermiddagen, hvor det bl.a. fra den borgerlige side af salen har været fremført, hvordan enhver kommune kan tage stilling til ganske komplicerede sociale sager og ganske komplicerede genoptræningssager – at det er lidt pudsigt, at man ikke tiltror dem evnen til at forholde sig til, hvordan man informerer om, hvad det er for nogle tilbud, man har.

Tilbage til L 16: Frit valg og indflydelse på eget liv er jo noget, som vi alle ønsker, men lovforslaget her om frit valg handler ikke om den slags valg. Det handler alene om et frit leverandørvalg.

Lovforslagets hovedformål er vel at tvinge kommunerne til årligt at overveje nye muligheder for frit leverandørvalg. At regeringen mener, at der er behov for den slags tvang, skyldes vel, at en række kommuner endnu ikke eller kun delvis har indført leverandørvalget. Og spørgsmålet er, hvorfor kommunerne så ikke har været flittigere på det her område. Et oplagt svar er, at det er for dyrt, og at der ikke er den store interesse blandt borgerne.